

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Başta internet olmak üzere tüm yeni iletişim araçları ile beraber bilginin dünyanın farklı bölgelerine ışık hızında iletilebildiği, söz konusu iletişim araçlarını kullanabilen bireylerin paylaşılan bilgilerden anında haberdar olabildiği, giderek daha fazla küreselleşen bir dünyada yaşamaktayız. Yaygınlaşan bu iletişim araçlarında en çok yayılan konuların arasında şiddet görüntüleri ve kurguları yer almaktadır. Özellikle her yaş grubunun erişebildiği televizyonda yer alan program ve dizilerde kadına ve çocuğa yönelik şiddet görüntüleri sıkça yer almaktadır. Bu nedenle Türkiye de televizyon programlarında yer alan şiddet içerikli programların tüm boyutlarıyla araştırılması, gereken önlemlerin alınması ve şiddet içerikli programlara ilişkin gerekli yasal adımların atılması adına Anayasa'nın 98'inci, İç Tüzüğü'nün 104'üncü ve 105'inci maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılmasını arz ederiz. 09.05.2024

Gülderen VARLI

Van Milletvekili

GEREKÇE

Kadına yönelik şiddet, başta yaşam hakkı, işkence ve kötü muamele yasağı olmak üzere güvenlik ve özgürlük hakkı, saygınlık, fiziksel ve ruhsal sağlık hakkı gibi temel hakların ihlal edilmesine veya pratikte geçersiz kalmasına yol açmaktadır. Başta Birleşmiş Milletler Kadına Yönelik Her Türlü Ayrımcılığın Önlenmesi Sözleşmesi (CEDAW) olmak üzere hem ulusal hem de uluslararası yasal belgelerle korunan kadına yönelik şiddet, hukuki ve kamusal niteliğe sahip bir meseledir. Televizyon programlarında işlenen kadına yönelik şiddet olayları, cinsiyet eşitsizliğini ön planda tutmaktadır. Fiziksel şiddetin de ön planda tutulduğu programlarda psikolojik, cinsel, ekonomik ve sosyal şiddet türleri de sıkça işlenmektedir.

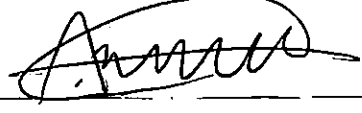
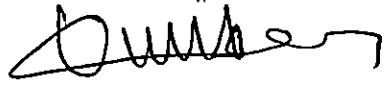
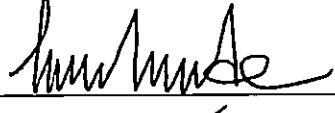
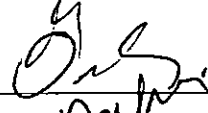
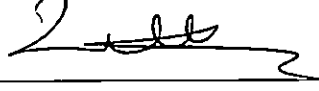
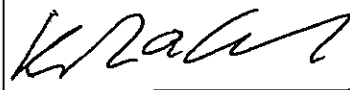
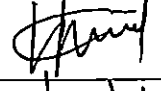
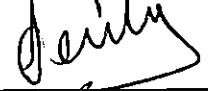
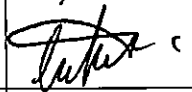
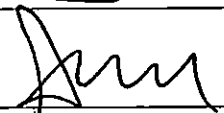
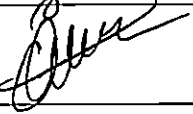
1993 yılında BM Genel Kurulu kadınlara yönelik şiddetin ortadan kaldırılması bildirgesi ile hem kamusal hem de özel alanda kadına karşı uygulanan şiddetin önlenmesi ve cezalandırılması için devletleri sorumlu kılmaktadır. Ancak Türkiye de televizyonda gösterilen ve uyarılama yapılan programlarda, kadın mücadelesi ve güçlü kadın profili yerine şiddet gören kadın profili kullanılmakta ve şiddet içerikli programlar yer almaktadır.

Şiddet yalnızca fiziksel değil; psikolojik, maddi, sosyal boyutlarının olduğu da toplumun kayda değer bir kesimi tarafından farkında olunan bir konudur. Şiddetin artmasında etkili olan televizyon programları, gündüz kuşağında yer alan programlar uzun saatlerce kadına yönelik şiddeti, şiddetin çeşitli türlerini detaylandırarak anlatmakta ve adeta bir meta haline getirmiş durumundadır. Medyanın, şiddetin her türlüsüne farkındalık oluşturulması gerekirken medya da şiddet olaylarının detaylı anlatılması ve canlandırılması yapılmaktadır. Türkiye de binlerce insanın izlediği programlarda şiddet türleri ilgi çekici hale getirilmektedir. Eşini aldatan kadın, evden kaçan kadın, şiddet gören kadın, şiddet uygulayan kadın profillerinin yansıtıldığı ve mücadeleci kadın profilinin gözetildiği programlar yapılmaktadır. Dikkat çekmek ve daha fazla kitleye ulaşmak için şiddet, öfke ve dram ağırlıklı programlar her yaş grubuna hemen iletilebilmektedir.

Çoğu programda istismara uğrayan kişinin adı, yaşı, adresine kadar bilgileri apaçık bir şekilde milyonlarca kişiye sunularak hedef gösterilmekte ve tekrar tekrar şiddete uğramasına sebebiyet verilmektedir.

Kadına ve çocuğa yönelik şiddetin meta haline gelişini durdurmak ve şiddetin bahanelerle meşru hale getirilmesine karşı gerekli tedbirler alınmalıdır. Kadına yönelik şiddetin medya eliyle derinleştirildiğini belirten RTÜK'ün belirlediği ilkelere; mağduru değil faili göster, şiddeti meşrulaştırma, saygın değil suçlu, mücadeleyi destekle, çocuklara örnek ol, cezayı yayınla adaleti göster ve destek al destek ver gibi başlıklar yer alsa da uygulamada bu tedbirler yetersiz kalmaktadır.

Yaşamın her alanında kadına yönelik şiddetin önüne geçilmesi, kadınları şiddet metası haline getiren uygulamaların tespit edilmesi incelenmesi amacıyla bir Araştırma Komisyonu kurulmasını ve Meclis Araştırması açılmasını arz ve teklif ederim.

1	Siman Gıptıgerek	Van	
2	ÇİÇEK OTLU	İSTANBUL	G. Otu
3	MAHMUT DİNDAR	VAN	
4	NEJLA DEMİR	AĞRI	
5	HALİDE TÜRKOĞLU	DİYARBAKIR	
6	ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU	KOCAELİ	
7	ÖZGÜL SAKİ	İSTANBUL	
8	AYŞEGÜL DOĞAN	ŞIRNAK	A. Doğan
9	Mehmet Kamaç	DİYARBAKIR	
10	ZÜLKÜF UÇAR	VAN	
11	KAMURAN TANHAN	MARDİN	
12	HÜSEYİN OLAN	BİTLİS	
13	SEVİLAY ÇELENK ÖZEN	DİYARBAKIR	
14	YILMAZ HUN	IĞDIR	
15	ÖZNUR BARTİN	HAKKARI	
16	SABAHAT ERDOĞAN SARITAŞ	SİİRT	
17	ALİ BOZAN	MERSİN	
18	ADALET KAYA	DİYARBAKIR	A. Kaya
19	ÖMER ÖCALAN	ŞANLIURFA	
20	HEVAL BOZDAĞ	AĞRI	